

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010046
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514010046.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. septembra 2015 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom a obžalovaného

H. S. ,

nar.XX.XX.XXXX v J. S., trvale bytom J. S. č. XXX,dôchodca, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/18/2014-230 zo dňa 12.11.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátora z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/18/2015 zo dňa 12.11.2014 bol obžalovaný H. S. v bode I. uznaný vinným z prečinu neoprávnenej výroby liehu podľa § 253 ods. 2 Trestného zákona, pretože od presne nezisteného dňa r. 1992 až do dňa 25.10.2012 v obci J. S. v časti U., prechovával v priestoroch rodinného domu súp. č. XXX funkčné zariadenie na výrobu liehu zloženého z varného kovového kotla, potrubia, kovového valca so špirálou, odkaľovacieho valca, kovovej tyče na miešanie, kovového vrchnáka s valcom a prírubou na upevnenie potrubia, elektromotora, liehomeru, kovového hranatého lievika, schopné výroby liehu a v priestoroch dielne súp. č. XXXX, časti zariadenia na výrobu liehu, a to varný kovový kotol, kovový valec so špirálou, potrubie, kovový vrchnák s valcom a prírubou.

Bol za to odsúdený podľa § 253 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému podmienene odložil výkon trestu odňatia slobody. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil obvinenému trest prepadnutia veci a to zariadenie na výrobu liehu - kovový varný kotol, potrubie, kovový valec so špirálou, kovová trubka - odkaľovací valec, kovová tyč na miešanie o dĺžke 0,75 m, kovový vrchnák s valcom a prírubou na upevnenie potrubia, elektromotor, liehomer, kovový hranatý lievik a časti zariadenia na výrobu liehu, a to varný kovový kotol, kovový valec so špirálou, potrubie, kovový vrchnák s valcom a prírubou.

V bode II. rozsudku bol obžalovaný H. S. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 1107/12/3304 - 39 zo dňa 28.01.2014, doručenej Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 30.01.2014, ktorá mu kládla za vinu, že od presne nezisteného dňa r. 1992 až do dňa 25.10.2012 v obci J. S. v časti U., prechovával v priestoroch rodinného domu súp.č. XXX, 179,5 litrov liehu (61,5 litrov destilátu z ovocia a 118 litrov destilátu z repy), vyrobeného bez povolení v hodnote 1.797,15 Eur a v priestoroch dielne súp.č. XXXX, 264 litrov liehu (85 litrov destilátu z ovocia a 179 litrov destilátu z repy), vyrobeného bez povolenia v hodnote 2.655,70

Eur, a v priestoroch rodinného domu súp.č. XXXX, 417 litrov liehu (163 litrov destilátu z ovocia a 254 litrov destilátu z repy), vyrobeného bez povolenia v hodnote 4.128,70 Eur, čím prechovával 860,50 litrov liehu v celkovej hodnote 8.581,55 Eur, vyrobeného bez povolenia, teda, že vo väčšom množstve lieh bez povolenia vyrobený prechovával, čím mal spáchať prečin neoprávnenej výroby liehu podľa § 253 ods. 1 Trestného zákona, pretože skutok nie je trestným činom.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaniami obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry. Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine v bode I. Poukazoval na to, že zariadenie na výrobu liehu, ktoré bolo nájdené pri domových prehliadkach ako v rodinnom dome č. XXX, aj v priestoroch dielne domu č. XXXX nikdy nevlastnil, pretože patrili jeho nebohému otcovi, ktorý v tomto dome žil až do svojej smrti. Išlo o staré viac ako 20-ročné zariadenia, pričom zariadenie z domu č. XXXX nebolo funkčné vyrobiť lieh, jednotlivé diely bolo však možné použiť ako náhradné diely, alebo by sa muselo toto zariadenie doplniť o ďalšie komponenty. Súd mal teda rešpektovať zásadu „in dubio pro reo“ a aj zo skutku pod bodom I. obžaloby ho oslobodiť. Domáhal sa preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine pod bodom I. ako aj v celom výroku o treste a spod obžaloby ho oslobodil. Pokiaľ sa týka oslobodzujúceho výroku pod bodom II. napadnutého rozsudku, tento považuje za správny a odvolanie prokurátora žiadal zamietnuť. Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukazoval na to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu pokiaľ ide o skutok pod bodom II. v prospech obžalovaného. Demižóny s liehom s označením hruška 2011 a 2012, repák 2012 a marhuľa 2012 nemohli byť nadobudnuté v priebehu desaťročí otcom obžalovaného, pretože nie je žiadny iný logický dôvod označiť konkrétnym názvom a rokom pôvodu obsah demižónu ako tým, z ktorého roku bol destilát vyrobený. Pokiaľ súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že zaistený destilát v celkovom množstve 860,5 litra v sume minimálne 8.581,55 € bol získaný nelegálne, resp., že darovaný destilát v množstve 600 litrov nadobudol otec obžalovaného nelegálne, k tomu uvádza, že ani na jednom zo zaistenej liehoviny nebol uvedený doklad o pôvode a legálnosti nadobudnutia veci, doklad v podobe darovacej zmluvy preukazuje, že všetok zaistený destilát bol vyrobený neoprávnene, obhajoba predložila doklad o vyskladnení len 34 litrov destilátu z roku 1982, ktorý nie je podľa stupňa alkoholu identifikovaný so zaisteným destilátom, veľká časť zaisteného destilátu bola datovaná rokom 2011 a 2012, destilát bol zaistený na rovnakom mieste ako nelegálna súprava na výrobu liehu, na mieste činu sa našli suroviny, resp. obaly zo surovín, spôsobilé podieľať sa na výrobe liehu a zaistené zariadenie na výrobu liehu bolo plne funkčné. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd uznať obžalovaného vinným podľa obžaloby a uložiť obžalovanému popri podmiennečnom treste odňatia slobody aj trest prepadnutia veci vzťahujúci sa na všetok zaistený destilát. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok pokiaľ sa týka oslobodzujúceho výroku ako aj výroku o treste a podľa § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného ani prokurátora nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ sa týka skutku pod bodom I. napadnutého rozsudku, kde bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu neoprávnenej výroby liehu podľa § 253 ods. 2 Tr. zák., ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil. Obžalovaný vedel, že v dome sa nachádza zariadenie na výrobu liehu, alebo jeho časti, vedel, že sa tam zariadenie nachádzalo už od čias jeho otca, a že bolo použité aj na destiláciu. Obžalovaný pritom v dome, kde sa našli zariadenia na výrobu liehu, alebo jeho časti, býva už niekoľko desiatok rokov, preto musel priestory poznať a je vylúčené, aby nevedel, že takéto zariadenia sa tam nachádzajú. Je dôvodný záver, že obžalovaný ako dedič zaradený do prvej dedičskej skupiny sa stal po smrti svojho otca vlastníkom týchto zariadení, a to okamihom smrti jeho otca. Prechovávaním týchto zariadení na výrobu liehu sa teda nepochybne dopustil trestného

činu neoprávnenej výroby liehu podľa § 253 ods. 2 Tr. zák. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolacie námietky obžalovaného, pokiaľ ide o uznanie viny ale aj uloženie trestu, tak ako je to uvedené v bode I. napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné.

Na druhej strane sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa aj pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok pod bodom II. napadnutého rozsudku. Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne, tak ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nebola žiadnym spôsobom ani dôkazom spochybnená alebo vylúčená pravdivosť listiny zo dňa 01.03.1987 podpísanej J. S., otcom obžalovaného, z ktorej obsahu vyplýva, že J. S. daroval svojmu synovi H. S. a trom vnukom každému po 150 litrov domácej jablčkovice, hruškovice a repák. Nebolo ani preukázané, že by otec obžalovaného nadobudol tento lieh v objeme 600 litrov nelegálne. Aj keď u obžalovaného bol zaistený lieh v rôznych nádobách, resp. aj v demižónoch označených rokom 2011 a 2012, nebolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že ide o takto darovaný destilát. Súd prvého stupňa preto správne zvolil alternatívu pre obžalovaného priaznivejšiu a takto darovaním potvrdených 600 litrov destilátu odpočítal od zaisteného celkového množstva 860,5 litra. Správne potom obžalovaného pokiaľ sa týka tohto skutku podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom, vychádzajúc z toho, že hodnota zvyšného množstva destilátu zodpovedá sume 2.129,25 €, pričom pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 253 ods. 1 Tr. zák. sa považuje lieh v hodnote najmenej 2.660 €. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti trvajú a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd preto odvolania obžalovaného, ale ani prokurátora za dôvodné a postupom podľa § 319 Tr. por. obidve odvolania ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.